

С благословието на НВ Западно-и Средноевропейски м-т Антоний

ДЕЦАТА НА СВ. ЙОАН РИЛСКИ

Българска православна църква „Св. Йоан Рилски“, Лондон
Bulgarian Orthodox Church St. John of Rila – London

СРЕТЕНИЕ ГОСПОДНЕ

НЕДЕЛЯ НА МИТАРЯ И ФАРИСЕЯ

В Православната църква бебетата – както момчета, така и момичета – се носят в Църквата на четридесетия ден след раждането им за благословение. Това се прави в чест на Пресвета Богородица и св. Йосиф Обручник, които представят младенеца Иисус в храма по юдейската традиция. Този празник честваме всяка година на 2 февруари.

СРЕТЕНИЕ ГОСПОДНЕ

ЛУКА 2:22-29

Пресвета Богородица и св. Йосиф били верни на всички еврейските религиозни предписания. Една такава традиция била всяко новородено да бъде заведено в храма. Така младенецът Иисус е отведен в храма в Йерусалим четиридесет дни след раждането Си като Богочовек.

ПРАВЕДНИЯТ СИМЕОН

Когато дошли с младенеца Иисус в храма, те били посрещнати от един много стар и свят човек на име Симеон. Бог обещал на Симеон, че няма да умре, докато не види Месия (Спасителя). Когато вижда Иисус, той го взима в обятията си и каза пророческите* думи: **"... очите ми видяха Твоето спасение, що си приготвил пред лицето на всички народи"**.

*Пророчески: предвещаващ бъдещо събитие.

СРЕЩА С ГОСПОДА

"Сърце чисто създай в мене, Боже, и правия дух
обнови вътре в мене."
Псалм 50:10

Той стана човек, за да Го
срещнем, опознаем обикнем,
както Той обича нас.

УДИВИТЕЛНО

фактът, че Господ Иисус Христос, Синът
и Словото Божие, чрез Когото е създаден
светът, се роди като беззащитно човешко
дете, младенец, подвластен на природните
стихии и човешката злоба.

ПРАЗНИКЪТ

Сретение - Срещата с Господа в храма, не е
просто историческо възпоменание.
Вдъхновен от същия Свети Дух като Симеон,
в църквата, в молитвата си ние също имаме
своя собствена среща с Господа.

ПРИТЧАТА ЗА МИТАРЯ И ФАРИСЕЯ

В тази притча Господ разказва: "Двама човека влязоха в храма да се помолят: единият фарисеин, а другият митар. Фарисеинът, като застана, молеше се в себе си тъй: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци, грабители, неправедници, прелюбодейци, или като този митар: поста два пъти в седмица, давам десятък от всичко, що придобивам. А митарят, като стоеше надалеч, не смееше дори да подигне очи към небето; но удряше се в гърди и казваше: Боже, бъди милостив към мене грешника! Казвам ви, че този отиде у дома си оправдан повече, отколкото оня; понеже всеки, който превъзнася себе си, ще бъде унижен; а който се смирява, ще бъде въздигнат.

ЛУКА 18:10-14

ОТРОВАТА в молитвата на фарисея е **осъждането**. Всички сме склонни да съдим другите и да се сравняваме с тях. Но Исус Христос ни дава съвсем нова основа за сравнение: самият Бог:

"Бъдете свършени, както е свършен и Небесният ваш Отец."

Ние ставаме съработници на Бога, Който чрез Святия Дух ни прави нови и свети.

КАК ДА СЕ МОЛИМ

Първото учение на Църквата, което подготвя за Великия пост, ни показва какво трябва да бъде сърцето ни, че да се свържем с Бога – и каква трябва да е нашата молитва.

ДОБРАТА МОЛИТВА

Ние се молим, защото искаме да покажем на Господ, че ни липсва в живота ни.

Ние не сме самодоволни като фарисея, а чувстваме нужда да се променим и да подражаваме на нашия Господ иисус Христос.

ГОСПОД ЧУВА ВСЯКА МОЛИТВА

НО...

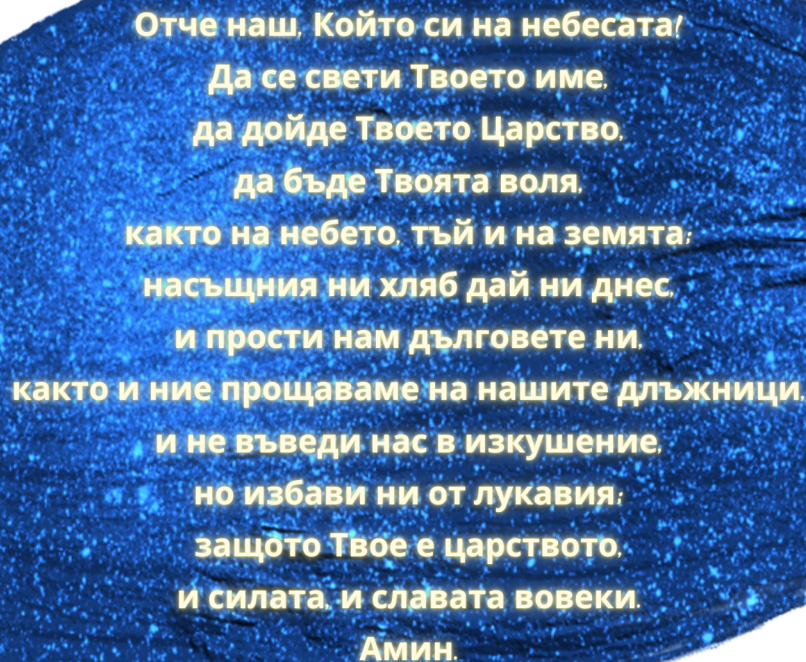
НА НАС НИ СЕ ДАВА
САМО ТОЛКОВА

КОЛКОТО МОЖЕМ ДА
ПРИЕМЕМ

В днешната притча митарят (събирач на данъци) се моли за милост от Господа – и получава милост. Фарисеят (религиозен водач), е изпълнен със своя егоизъм и не иска нищо, а само похвали – в резултат на това и не получава нищо и бива осъден и изобличен от Христос.

ГОСПОДНЯТА МОЛИТВА

ОБЯСНЕНА

Отче наш, Който си на небесата!
Да се свети Твоето име,
да дойде Твоето Царство,
да бъде Твоята воля,
както на небето, тъй и на земята;
насъщния ни хляб дай ни днес,
и прости нам дълговете ни,
както и ние прощаваме на нашите длъжници,
и не въведи нас в изкушение,
но избави ни от лукавия;
защото Твое е царството,
и силата, и славата вовеки.
Амин.

Отче наш, Който си на небесата!

Господнята молитва започва с обръщане към Бога като "Отец". Такава молитва не е имало преди Христа. Старозаветните народи не са се обръщали към Бога с "Ава: Отец". Името "Отец" за Бога е дадено от Самия Христос, Синът Божий.

Може ли да има за нас, дечица, нещо по-скъпо и мило от това, да можем да наречем Бога наш Отец, Баща?

С това ние изразяваме Божията близост до нас, защото Бог не е някакъв жесток тиранин, а любящ небесен Баща. Затова и ние откровено и с любов Му разкриваме това, което е в сърцето ни.

Казваме не „Отче мой!“, а „Отче наш!“, като израз обич помежду ни. Бог е Отец на всички, и всички ние сме Негови чеда, а помежду си, братя и сестри.

В следващите броеве ще откриеш още обяснения на Господнята молитва, за да я разбираш по-добре и да стане част от твоя ден.

ГОСПОДНЯТА МОЛИТВА Викторина

**В: Къде в Новия завет можем да открием
Господнята молитва?**

О: Евангелие от Матей, гл. 6

В: Кой дава думите на Господнята молитва?

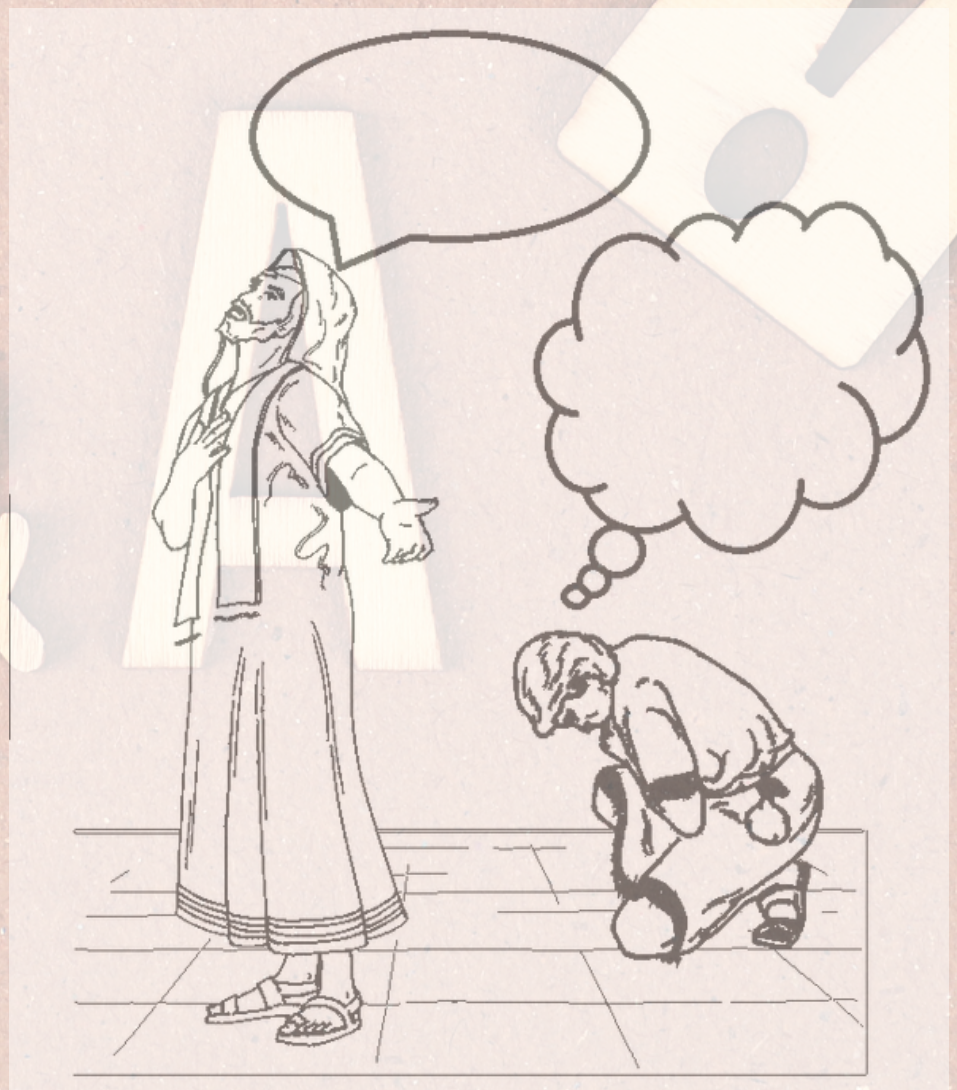
О: Господ Исус Христос

**Вярно или не: Ние казваме молитвата на
големите Господски празници.**

О: Грешно: С нея започваме и завършваме всеки ден.

Помниш ли

КАКВО КАЗАЛ В
МОЛИТВАТА СИ КЪМ
БОГА ВСЕКИ ОТ
МЪЖЕТЕ В ПРИТЧАТА
ЗА МИТАРЯ И
ФАРИСЕЯ?

СТРАНИЧКА ЗА МАМА И ТАТЕ

И така, ако **целта на Бог** беше ние просто да научим истините на Евангелието, тогава Той не би станал човек, но би ни пратил по някакъв начин Евангелието като писмено или устно учение, чрез пророци, апостоли или дори ангели. Но това, че самият Бог става човек, означава, че нашето спасение е от Самия Бог, а не от нещо друго. Означава, че човекът е призван да развие връзка с Бога, лична връзка на любов с Христос, защото **ако Бог бе останал невидим за нас и непостижим, как бихме могли да установим връзка с един такъв Бог?** Бихме ли могли да Го обичаме, ако не Го познавахме, ако не знаехме пътя и начина, по който бихме могли да отидем при Него? Ние видяхме Бога в лицето на нашия Господ Исус Христос, защото Словото стана плът и живя между нас.

Църквата има уникалната възможност да съединява човека и Бога в пълно общение. Затова често пъти казваме, че Църквата се различава неимоверно от другите, да ги наречем религии или философии, защото не се базира на някаква етична или философска система, която да ни учи как да ставаме по-добри хора и как да влезем в Божието царство. Не е това Църквата, а **опитът от познаването на Христос** като Богочовешка личност, с която можем да влезем в общение, в пълно единение с Него. Затова тайнството на тайнствата на Църквата е Божествената евхаристия. Всеки път, когато се причастяваме с Тялото и Кръвта на нашия Господ, ние се съединяваме със Самия Него, ставаме членове на Христос и ставаме действително христоносци и богоносци.

Ние сме призвани да обикнем Бога. Всеки от мястото, където се намира, носейки кръста си и тежестта на дните си с търпение, с благодарност, гледайки единствено към Спасителя Христос, а не към други неща. Нека се опитаме да видим какъв е истинският смисъл на този живот, **от какво действително се нуждаем, кое е онова, което търси сърцето ни.** Ако разберем това, ще видим, че човек в крайна сметка намира покой единствено в любовта на Бога. Всички останали неща в един определен момент ни уморяват – и богатството, и славата, и силата, и знанието, и младостта и хиляди още неща. И не само ни уморяват, но в един момент ни напускат или пък ние ще ги напуснем в последния час на своя живот. Онова обаче, което ни отморява истински, е прегръдката на Бог Отец, Който никога не ни оставя сами, Който ни прикани да се приближим до Него, за да си починем. Както ни казва и сам Христос: елате при Мен всички отрудени и обременени с хиляди неща – хиляди грижи, хиляди грехове – и Аз ще ви успокоя. Наистина човек се успокоява в прегръдката на Бога. Само там.

Автор : митр. Атанасий Лимасолски

Превод: Златина Каравълчева

ПОЗНАВАШ ЛИ НЯКОЙ

С НАРАНЕНО СЪРЦЕ?

КОГАТО ВЪТРЕ БОЛИ И ЧУВСТВАМЕ, ЧЕ СЪРЦЕТО НИ Е НАРАНЕНО ОТ НЕЩО, ВИНАГИ МОЖЕМ ДА ПОТЪРСИМ УТЕХА, ОБИЧ И ПОМОЩ НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС И ПРЕСВЕТА БОГОВОДИЦА В МОЛИТВА. ТЕ ВИНАГИ ЧУВАТ МОЛИТВИТЕ НИ И ОТГОВАРЯТ В ПОДХОДЯЩИЯ ЗА НАС МОМЕНТ.

Открий седемте разлики:

Съставител: Надежда Йончева

Редактор: отец Добромир Димитров